

[Helen Beim]

dan ministeriet styrker medarbejdernes viden om risikovurderingens ikketekniske aspekter.

Man kan jo ikke sige andet end godt om disse ting. Det lyder vældig fornuftigt, og Socialdemokratiet er også overbevist om, at vi kan styrke og kvalificere miljølovgivningen, hvis disse emner bliver indarbejdet i de gældende love. Det er et bredt lovområde, et lovområde for såvel det ydre miljø som arbejdsmiljøet, der er tale om her.

Jeg skal sluttelig sige, at den slags ting kan man ikke forandre fra den ene dag til den anden, men det er vigtigt, at vi får begyndt, og derfor vil vi fra Socialdemokratiets side støtte forslaget, som det er fremsat her af SF.

Sterup (KF):

Hvis forudsætningerne for SF's beslutningsforslag var i overensstemmelse med de faktiske forhold, var det ikke umuligt, at Det Konservative Folkeparti ville støtte forslaget. Men vi mener, at konklusionerne fra Miljøministeriets Risikoudvalgs betænkning, som miljøministeren også var inde på, allerede er indarbejdet eller i hvert fald under indarbejdelse i de relevante regelsæt.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke stå her og gentage, hvad miljøministeren har sagt, men jeg vil gerne i nogle punkter begrunde Det Konservative Folkepartis synspunkter, som er baggrunden for, at vi ikke kan støtte forslaget.

For det første er der optaget regler i risikobekendtgørelsen om at inddrage offentligheden i forbindelse med placering af risikovirksomheder. For det andet er det sådan, at påbud over for eller godkendelse af en eksisterende risikovirksomhed skal sendes til høring med en 4-ugers-frist. Desuden fremgår det af det nye forslag til miljøbeskyttelseslov, at denne høringsprocedure udvides, så der bliver tale om offentlig høring fremover i forbindelse med godkendelsesbehandlingen. For det tredje lægges samarbejdet mellem de involverede myndigheder i faste rammer, så kompetenceforholdene bliver klare og samarbejdet forhåbentlig dermed bedre, dvs. rutiner og procedurer mellem først og fremmest politi, brandvæsen og miljømyndighederne.

Man arbejder i EF-sammenhæng med en revision af de relevante direktiver angående risikovurdering, og de medfører, at der skal tages flere momenter med i vurderingen af risikovirk-

somhederne. Det er ikke alene den umiddelbare risiko, hvis noget går galt, der skal vurderes fremover. Nu skal man også se på de miljømæssige konsekvenser af en sådan virksomhed og dens produktion i videre forstand, eksempelvis de klimatiske forhold og konsekvenser.

Vi finder, det vil være overflødigt at oprette et risikoråd. Samarbejdet mellem de myndigheder, der har med risikovirksomheder at gøre, går gnidningsløst. Vi ser ingen grund til at lave et nyt bureaukratisk apparat i den anledning, så vi afviser forslaget, men gør det dog med den glæde, at efter vores opfattelse er det væsentligste af det allerede ved at blive gældende regler.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, fru Hanne Severinsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Venstres vegne tilkendegive, at vi ikke gennem beslutningsforslaget kan medvirke til at pålægge regeringen at inddrage Risikoudvalgets betænkningsskonklusioner i gældende ret.

Den holdning har vi ikke, hverken fordi beslutningsforslagets bemærkninger er usædvanlig svært tilgængelige rent sprogligt, eller fordi der ikke er gode intentioner i betænkningen og i bemærkningerne til beslutningsforslaget, for det er der da. Derimod vil vi ikke pålægge regeringen beslutningsforslagets ærinde, fordi vi har tillid til, at regeringen af egen drift vil tage de fornødne initiativer.

Miljøministeren har her i dag på regeringens vegne på udmærket vis redegjort for de initiativer, der er sat i værk, og for påtænkte initiativer. Det understreger det, jeg sagde før som begrundelse for at sige nej til SF's beslutningsforslag.

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan indledningsvis glæde miljøministeren med, at vi er på linje, når det drejer sig om at gå imod dette forslag. Vi har måske nok forskellige intentioner til at gå imod det.

Fremskridtspartiet er ikke imod alt, hvad der hedder risikobekæmpelse, det er klart. Men man må jo heller ikke være så meget risikoangst, at man næsten er ved at dø af skræk. Erhvervs livet har krav på at få regler for, hvordan og hvorledes man forholder sig til de forskellige risici, som kan forekomme. Men erhvervs livet har også krav på, ikke mindst når vi tænker på, at vi nu er godt på vej ind i det indre marked, at man har ens regler og muligheder.